

Joutavaa jätinää Venezuelassa

Kirjoittanut: Harri Matikainen

”Kyllä melekoisen joutavasti jätisee” sanoi Kajaanin-mies, kun 15 kilon wahoo riuhtoi siimaa kahvimyllynkokoiselta kelalta sinisen taivaan alla, Karibianmeren heiluttaessa kevyesti kookasta paattia ilta-auringossa.

Venezuelasta on kalastuksellisesti melkoisen vähän tietämystä, eikä se kahden viikon vierailumme aikana kovinkaan paljoa lisääntynyt. Jos manjaanamaa on manjaanamaa, eihän sille mitään voi.

Ettei nyt menisi kuitenkaan ylettömäksi morkkaamiseksi, lähdetään liikkeelle reippaasti Helsingistä, josta 9 innokasta pioneerimatkaaja nousi jännänvärisen lentokoneen siipien suojaan, tarkoituksena kartoittaa Venezuelan kalavesiä peräti 11 päivän ajan. Tämä tiesi sitä, että kovin montaa ”lomapäivää” ei suloisessa lämmössä ehtisi viettämään. No kuka ehti, kuka ei, sillä aivan joka päivä ei koko armeijakuntamme jaksanut merelle lähteä, vaan aikaa otettiin omien tarpeiden mukaan myös lomakohteeseen tutustumiseen.

Lensimme liki suoralla lennolla Venezuelan edustalla sijaitsevalle Isla de Margaritalle, eli Margaritan saarelle. Korkeiden vuorten kainalosta löytyi sangen viihtyisä hotelli Playa el Aguasta ja ensimmäinen ilta ja seuraava päivä vietettiin uima-altaalla auringon ahmiessa valkoista nahkaa terävin hampain.

Eipä ihme että parin päivän raatelun jäljiltä valkoinen armeija oli muuttunut sangen punaisiksi.

Hoplaa vaan, kun ensimmäisenä kalastuspäivänä pyrhäytimme ahtaissa autoissa muutaman kilometrin matkan tieksi kutsuttua väylää myöten venesatamaan.

Ei niin turvallisen näköiset avoveneet odottivat redillä ja punanahkojen oli nöyryyttävä kahluuhommiin. Reput selässä, vavat kädessä ja kameralaukkuja suojellen kömmimme vuorollamme veneeseen ja sitten parilla perämoottorilla ryyditetyt veneet alkoivat kyntää aaltoja kohti Kirottuja saaria. Oikeasti saarten nimi on aivan muuta, mutta kun 7 päivän ajan ryskyttää avoveneellä tunnin vastapattiin, niin mielestämme olimme oikeutettuja nimeämään saaret uudelleen.

Kalastustyyli oli sinänsä meille tuttuja, eli yritimme jallittaa merten vauhtihirmuja pohjaongintana, heittäen ja vetouistellen.

Kahdella veneellä kynsimme merta pitkän päivän, kahdeksasta neljään, joten kai sitä voisi jopa työksi tuhmempi nimittää.

Kalat eivät sitä tienneet, että meidän kanssa pitäisi alkaa pitämään karkeloita. Monet vieheet menetettiin kuningasmakrillin tai wagoon (raitamakrilli) hampaisiin, vaikka teräsperukkeita oli käytössä. Nämä kalat on varustettu melkoisilla leikkureilla suunsa puolesta, joten kovassa vauhdissa eteen tuleva viehe katoaa hätäisesti pitkään suuhun ja sitten kutteri napsahtaa. Ja taisipa yhdellä kalamiehellä tulla täysin rikki purtu vaapunraato rämäkän tärpin jälkeen vain veneeseen.

Toki siellä vesissä kookkaita petoja riittää ja tiukimman taistelun sai kokea meidän venekunnasta Tuiskusen Jari, kun erittäin kookas kuningasmakrilli (useita kymmeniä kiloja) jätisytti Jarin vapaa pitkästi yli tunnin. Lopulta kaiken huipuksi veneeseen tuli vain repaleinen siima.

Tai kun yhdellä kalastajista iski n. 10 kg makrilli vieheeseen ja iso barracuda napsi siitä puolet suihinsa. No onhan viiden kilon makrillin etupääkin hieno saalis, vaikka ei enää loppuvaiheessa sitä taistelua tuonut kehiin.

Jätisyttää vapoja

Olimme reissun puoliväliin varanneet Venezuelan mantereelta La Guiarasta neljän päivän kalastuspaketin, puheiden mukaan maailman parhaalta Grand slam paikalta, El Placer Bankista. Kalastuksen Grand slam tarkoittaa sini- ja valkomarliinin sekä purjekalan saamista saaliiksi samoilta paikoilta päivän aikana.

On muuten melkoisen orpoa olla espanjankielisessä maassa, jossa englantia ei osaa oikeastaan kukaan.

Edes lyhyen lentomatkan (saareltä mantereelle) lentoemännät pyörittivät silmiään, kun engliskaa yritimme hablata.

Käsimerkein, elekielellä ja hajanaisilla espanjan sanoille pääsimme selvyyteen paikoista ja muista kuvioista.

Kaikki järjestelyt tosin tökkivät, vaikka niitä olin neljä kuukautta selviteltyt ennen lähtöä. Kymmenen

sähköpostiviestit tulivat ja menivät, joskus menivät minne tahansa ja kaiken järjestelyn piti oleman aivan kohdillaan.

Kun siihen hässäkkään pistettiin monipäiväiset, eri osavaltioiden kuvernöörienvaalit, niin jopa härmänjätää vähän huimasi.

Neljä päivää kynsimme kahdella kookkaalla kalastusveneellä maailman parhaita vesiä ja mitä jäi käteen.

Orastavia meritaudin oireita useammalla henkilöllä, kolme karannutta marliinia, muutama wahoo, barracuda ja dorado. Yksi purjekalan pyörähdys syötiin takana, ei mitään havaintoja miekkakaloista.

Eipä jää paljoa lapsille kertomista.

Eli kalastuksellisesti Kajaanin-mies oli melkoisen oikeassa, kun loihe alussa kuolemattomat sanat.

Melekoisen joutavaa jätinää siellä oli.

Vain lomalle

Matkailullisesti Isla de Margarita on melkoisen kiva paikka. Lämmintä riittää pohjoismaalaiseen makuun jopa yltärintaan asti. Päivisin lämpötila keikkui reippaasti päälle 30 asteen varjossa. Paljain jaloin ei voinut uima-altaan reunamilla kävellä, sillä kuumat laatat polttivat jalkapohjiin rakot. Muutamit vesikuurot sijoittuivat aamuyöhön sekä aamupäivään. Iltapäivisin kuumuus haihdutti sateen pois ja keho sai tuntea mitä on olla huonossa saunassa. Naapurimaan eläjät viihtyivät hyvin, vaikka saunaa ovatkin omineet. Mantereen puolella rikollisuus rehoittuu valtoimenaan ja oli siitä rippeitä uinut jo saarellekin. Joku paikallinen siellä nytkin käppäilee käytetyt uimahousuni jalassaan. Huoneen edessä virutin niitä vähän aikaa ja jo jollekin oli housut kelvanneet. Uudet maksoivat tosin paikan päällä vaivaiset 6 euroa, joten kauhean suurta tappiota ei tullut kertalinttuulla.

Kokaiini ja marihuana ovat joka päivästä elämää myös saarella. Eipä mennyt päivääkään, jos ei joku kakkärätukka tullut marisätkää tarjoamaan. Tietenkin pientä maksua vastaan hän varmaan olisi sätkän kääriäissyt.

Saaresta saisi varmasti erittäin upean lomakohteen, mutta se vaatisi kovia otteita ja jämäköitä luutamiehiä. Lomakohteen tarjoan Isla de Margaritan saarelle arvosanan 7½, mutta kalastuksellisesti räppään ehdot, eli 4.

Seuraava reissu menee helmikuulle, jolloin lähden Egyptiin Nasserjärvelle Niilinahventa kalastamaan. Siitä uudet jutut ja arvosanat.

Sitä ennen kotimaan valkohäntäkauriin metsästystä Etelä-Suomen malliin, pysytään palstoilla.